

Voorkom scheidingsleed

Getrouwd op huwelijkse voorwaarden? Kijk die eens goed na – u bent niet de eerste ondernemer die bij scheiding plotseling de helft van

zijn bedrijf moet inleveren aan zijn aanstaande ex. Vooral het verrekenbeding kan – voor beide echtgenoten – voor onplezierige verrassingen zorgen.

■ door ARNOUD BREITBARTH

BUSSUM – Trouwen op huwelijkse voorwaarden wordt door een enkeling nog als een motie van wantrouwen opgevat, maar zakelijk gezien is het een verstandige beslissing. Want stel, de zaak gaat failliet, dan is het vermogen van de partner niet in gevaar. Maar ook als het huwelijk op de klippen loopt, kunnen de huwelijkse voorwaarden een al te tumultueuze scheiding voorkomen – mits afspraken worden nageleefd.

In huwelijkse voorwaarden wordt onder meer afgesproken dat wordt bijgehouden wie wat heeft verdiend, wat is uitgegeven aan het huishouden en hoe de overgebleven gelden moeten worden verdeeld. „In driekwart van de gevallen wordt een zogeheten verrekenbeding afgesproken. Dan moet – meestal jaarlijks – een afrekening worden gemaakt tussen de echtgenoten”, vertellen Marlou Foppe, Daan Bos en Diederick Bonnerman, specialisten op het gebied van huwelijkse voorwaarden bij Bonnerman & Partners.

Definities

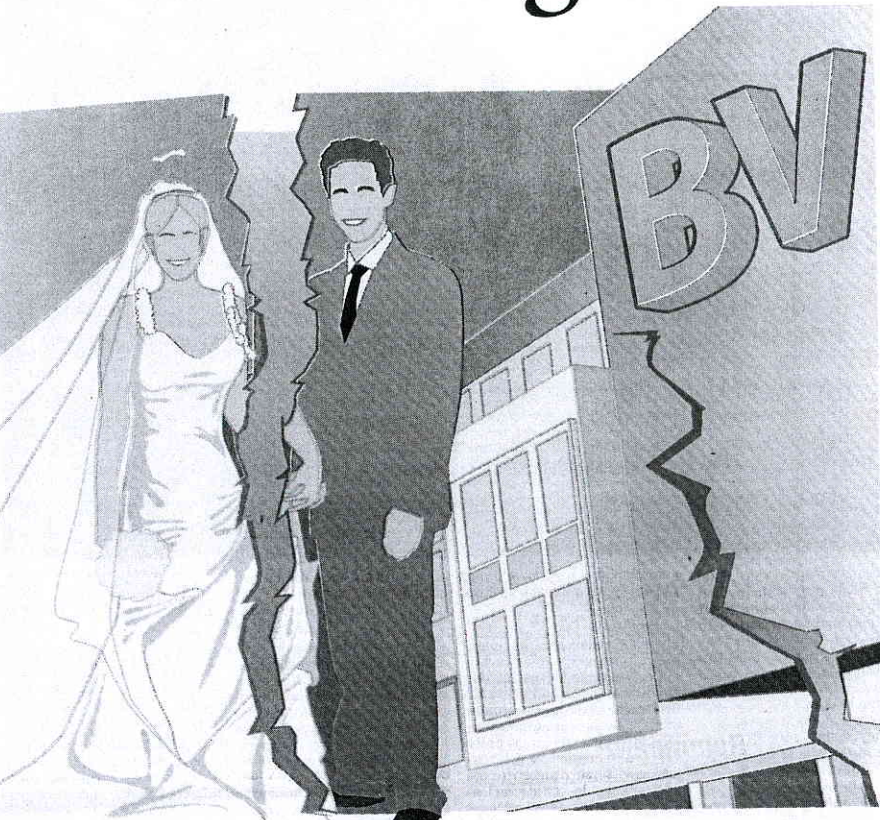
Daarvoor moeten goede definities worden afgesproken. „Wat is inkomen? Is dat inkomen uit dienstverband, inkomen uit vermogen, inkomen uit het eigen bedrijf? En hoe wordt omgegaan met opgepotte winsten in het bedrijf? Dat kan bij het gezamenlijke vermogen horen, maar dat hoeft niet”, verklaart Bonnerman.

„Het probleem is dat je jong en verliefd bent als je gaat trouwen. Dan heb je geen zin om je te buigen over zoiets als de huwelijkse voorwaarden”, ervaart Julia Veldkamp, fami-

lierechtadvocaat bij Smeets-Gijbels Advocaten in Amsterdam. „Het kan zijn dat er daardoor hele andere dingen worden vastgelegd dan een van beide echtelieden eigenlijk wil. Of dat in de loop van de tijd zaken behoorlijk zijn veranderd, waardoor de afspraken onrechtvaardig worden.”

Zo heeft een ondernemer bij zijn trouwen de ondernemingswinst buiten het verrekenbeding gehouden. Maar al snel werkte de vrouw mee in het bedrijf, net als de man tegen een hongerloon. De zaak bloeide op. Na twintig jaar hard werken, werd de vrouw aan de kant gezet – en recht op de waarde van de onderneming of de opgepotte winsten had ze wegens het verrekenbeding niet.

„We zien dat de partner – meestal de vrouw – vaak bijzonder slecht geïnformeerd is over de financiën”, stelt Bos. „De man gaat naar de accountant en brengt de boel in kannen en kruiken, en dan vooral voor zichzelf. Zeker als het huwelijk al niet zo lekker loopt, is hij geneigd winsten op te potten als hij weet dat dat buiten het verrekenbeding wordt gehouden.” Ook de accountant of boekhouder zal hem daar op

ILLUSTRATIE: JORRIS VER

wijzen – de man is immers klant, niet de vrouw.

Ook voor de ondernemer kan het verkeerd uitpakken: als een man jarenlang in zijn zaak heeft gewerkt, en zijn vrouw heeft haar eigen carrière gehad, hoe eerlijk is het dan om de onderneming wél binnen het verrekenbeding te laten vallen? „Het is daarom verstandig de afspraken eens in de zoveel tijd te doorlopen”, adviseert Veldkamp. „En indien nodig de huwelijkse voorwaarden aan te laten passen.”

tijd of zin om jaarlijks een overzicht te maken. Foppe: „Dat kan grote consequenties hebben, ook al staat in veel bedingen nog een vervalclausule die inhoudt dat, als binnen een bepaalde tijd niet is verrekend, het niet meer hoeft. De Hoge Raad heeft daar namelijk in de jaren negentig een stokje voor gestoken omdat dat wat oneerlijk is. Bij echtscheidingen met een verrekenbeding moet daarom alsnog verrekend worden over het hele huwelijk.”

En dat vormt vaak een probleem, want wie heeft de jaarrekeningen of belastingaangiften van twintig jaar terug nog? „De rechter oordeelt vaak dat de boel dan maar door tweeën

gedeeld moet worden”, weet Bos. „Dan ontstaat in feite dezelfde situatie als wanneer het echtpaar in gemeenschap van goederen was getrouwd.”

Dat kan soms erg ver gaan, stelt Veldkamp. „Zo moet de ondernemer soms niet alleen sec het ondernemingsvermogen voor de helft afdragen, maar wordt bij de waarde van het ondernemingsvermogen ook de goodwill betrokken. Dat kan verstrekkende gevolgen hebben, al is in de wet vastgelegd dat de continuïteit van de onderneming niet in gevaar mag komen.”

Veldkamp raadt aan om, als men niet van plan is jaarlijks te verrekenen, geen jaarlijks

verrekenbeding meer in voorwaarden op te nemen. „De huwelijkse voorwaarden kunnen door een notarij wijzigd worden – als partners het er mee eens tenminste.”

Wie wel wil blijven veren, kan dat volgens Bonnerman het beste laten doen aan een externe partij, niet zélf de accountant van de ondernemer. „Zo word je gedwongen om er heiden jaarlijks over na te denken en je reschap te geven van wat praan vermogen wordt o bouwd.” Dat kan geen kv als het huwelijk stand he En mocht de trouwakte den ontbonden, dan wete gewezen echtelieden wa financieel aan toe zijn.

'Afspraken worden na verloop van tijd onrechtvaardig'

'Dode letter'

Het probleem is dat het verrekenbeding vaak een 'dode letter' is: bijna niemand heeft

Woningbouw op afstand

Van een onzer verslaggevers
CAPELLE a/d IJSSEL – Het is al menig ondernemer overkomen: het weiland naast

Negatieve energie

Het is officieel. We zitten in een recessie. Natuurlijk had u dat al door, en ik wil u niet in de put praten, maar voorlopig zijn we daar nog lang niet uit. Dus we kunnen maar beter rustig aan doen, want van harder lopen gaat onze omzet toch niet omhoog. We kunnen maar beter niets

termijn betalen? Kijk ten slotte of u nog geld tegoed heeft van de Belastingdienst, bijvoorbeeld door verliescompensatie te incasseren.

Daarna wordt het tijd om gericht te investeren. Er zijn nog genoeg subsidieregelingen die uw investering deels meebetalen, dus maak

**CRISIS
30 DAGEN**